

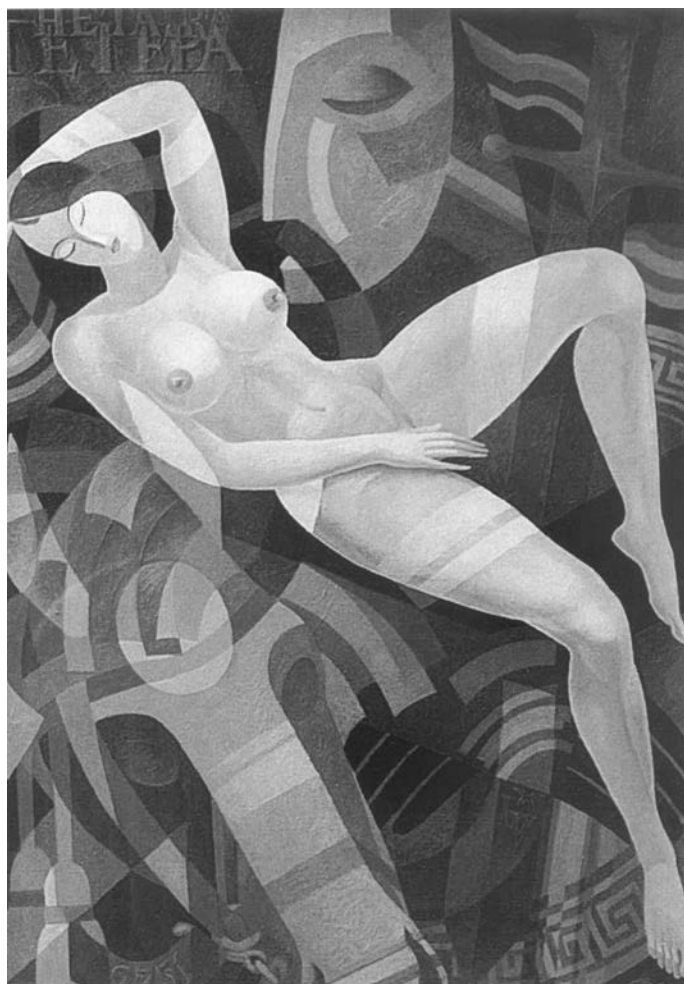
Світлана ЛЬВІВСЬКА
Богдан МЕЛЬНИЧУК

НК® Богдан

Світлана ЛЬВІВСЬКА,
Богдан МЕЛЬНИЧУК

КОХАННЯ ДО НЕСТЯМИ

Авантюрно-любовний роман

 Bohdan

УДК 82-311.3
ББК 84-44
Л 87

В оформленні використані картини
заслуженого художника України
Петра Шпорчука (м. Тернопіль)

Львівська С.

Л 87 Кохання до нестями : авантюрно-любовний роман /
С. Львівська, Б. Мельничук. — Тернопіль : Навчальна
книга – Богдан, 2014. — 488 с.

ISBN 978-966-10-3736-5

Цей роман сучасних українських письменників — захоплююча розповідь про любов і ненависть, вірність і зраду, кров і сльози, про те, що не можна побудувати своє щастя на нещасті інших. Динамічний сюжет тримає в напрузі від першої до останньої сторінки, авантюристичні пригоди героїв твору відбуваються на тлі красивої та екзотичної природи, високі почуття одних чергуються з низькими вчинками інших. Драматизм подій, чітко виписані характери та зовнішні портрети, детальне зображення краєвидів не залишать читачів байдужими. Любителі щасливого фіналу будуть задоволені: автори роману не допустили, щоб зло залишилося непокараним, хоча шлях до розплати за гріхи був довгим і звивистим...

УДК 82-311.3
ББК 84-44

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути
відтворена в будь-якому вигляді без дозволу видавця.*

© Львівська С. О., Мельничук Б. І., 2013
© Шпорчук П. П., 2013
© Навчальна книга – Богдан, 2014

ISBN 978-966-10-3736-5

*у якому читач познайомиться з Веронікою,
сеньйором Мелісою та її сином Денісом*

— Сеньйоре, ви потрапили не за адресою! — вигукнула Вероніка.

Але чоловік, схопивши дівчину за руку, потягнув до себе.

— Мені подобається, коли ти відмовляєш, та це вже набридає. Крутиш мені голову більш як півроку. Я ж сказав, що не ображу тебе, ти матимеш усе, чого захочеш...

Вирвавши руку, Вероніка відбігла до вікна.

— Невже вам важко зрозуміти, що ви потрапили все-таки не туди?!

— Сонечко, така твоя поведінка продовжує мені набридати і спонукає взяти це, чого хочу, безкоштовно... Погоджуйся на мою пропозицію, і я тебе озолочу... Ти ж приїхала заробити гроші, а я даю тобі таку можливість...

— Я вам вдячна, але ваша мати платить мені достатньо...

— Можу зробити так, що ти більше не працюватимеш тут... — проскрипів крізь зуби чоловік і почав наближатися до дівчини. А вона зі серйозним обличчям і страхом у душі дивилася на нього.

— Ви вже робите це... — прошепотіла дівчина і, вмить відчинивши вікно, стрибнула на підвіконник. Із висоти другого поверху поглянула вниз. — Ще крок — і я кинуся додолу.

— Не треба таких жертв, я впевнений: це, чого бажаю, станеться якщо не сьогодні, то завтра. А я вмю чекати, от і почекаємо.

— Буде краще, якщо ви зупинитесь...

— Що тут діється? — наче батогом, ударив голос жінки, яка зайшла до кімнати.

— Ваш син намагається запропонувати мені роботу і хоче звільнити мене від вас...

— Денісе, скільки ще разів маю повторювати, щоб ти обходив цю дівчину десятими дорогами?..

— Мамо, ти ж мене знаєш: коли я її бачу — не ручаюся за себе.

— Денісе, постарайся поводитися порядно, якщо хочеш ще приходити в цей будинок. Вважаю, що тобі має вистачати тих коханок, яких ти маєш...

— Мамо, я ж мужчина...

— А дружину задовольнити не можеш...

— Думаю, що у неї є кому задовольняти її.

— Веро, — звернулася жінка до дівчини, яка зістрибнула з підвіконня. — Піди на кухню і приготуй мені каву.

— А сеньйор? — запитала Вероніка.

— Сеньйор залишить нас через кілька хвилин, — повільно проказала жінка й обпекла поглядом сина. Він усміхнувся:

— Так, звісно, я забіг лише на кілька хвилин, і вже йду...

Вероніка вийшла на кухню, залишивши матір та сина, і почала готувати сеньйорі каву. За кілька хвилин, коли приємний запах заповонив кімнату, до кухні тихо прокрався Деніс. Відчувши його присутність, дівчина різко повернулася і схопила ножа.

— Не бійся, крихітко, я не зроблю тобі нічого поганого. Просто бажаю поговорити з тобою...

— Сеньйоре Денісе, дозвольте мені виконувати свою роботу. Не хочу, щоб я або ви мали неприємності...

— Ти що, лякаєш мене?

— Ні, попереджаю!

— Денісе! — обоє здригнулися від голосу сеньйори. — Я думала, що ти вже пішов додому!

— Мамо, я хочу поговорити з нею віч-на-віч...

— Денісе, ти або йдеш із будинку, або не отримаєш грошей, яких так прагнеш. Вибір за тобою.

— Прощавай, лялечко, ми ще зустрінємось! Обіцяю!

становищі, тим більше перед нашою гостею. Тепер вона думає, що я безжалісний. А хіба я карав вас без причини? Хіба не турбувався про вас? Хіба мало уваги приділяв вам? — додав Річард, охопивши рукою груди Паоли. — Що скажеш на своє виправдання?

— Прошу вас, сеньйоре, — прошептала вона, опустившись на коліна, коли він відпустив її волосся. Обнявши ноги, почала цілувати їх, плакати й благати: — Не віддавайте мене нікому, робіть зі мною, що хочете, тільки не віддавайте мене нікому!

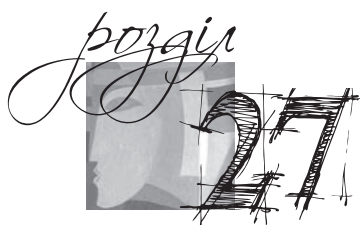
— Ти хочеш бути зі мною?

— Так, тільки не віддавайте мене...

Знову взявши Паолу за волосся, він підняв її на ноги. Єхидно посміхаючись, вдивлявся в обличчя дівчини, яке виражало страх, біль і благання.

— Ти сама цього хотіла...

Піднявши Паолу, він кинув її на ліжку і, повернувши до себе спиною, опустив ноги дівчини на підлогу. Розстібнувши замочок штанів, грубо оволодів Паолою, яка кусала ковдру, щоби не кричати. Ніхто не чув і не знав, чим закінчилася ця вечірка. Таємно викликали лікаря, який оглянув Паолу, і йому довелося трохи попрацювати над нею, бо плоть Річарда була великою, що через розриви в дівчини призвели до надмірної кровотечі.

*що характерний холодом підземелля
та муками Ніколаса*

— Доброго ранку, сеньйорино Веро! — почула дівчина голос Лори, коли та зайшла до кімнати.

— Доброго ранку, Лоро, — відповіла Вероніка.

— Якщо зараз підніметесь, то встигнете на прогулянку перед обідом, бо на сніданок ви вже запізнилися...

— Так, справді, — протягнула дівчина, подивившись у вікно, де було видно, що сонце високо. — Я справді проспала сніданок...

— Але якщо зараз підніметься, то встигнете на обід, сеньйор Річард чекає на вас.

— Мене мало хвилює його очікування, але почуваюся таки голодною.

Лора чекала, поки дівчина підніметься. Застелила ліжко і, знявши з Веро сорочку, повела в душ, де м'якою губкою обтерла тіло. А потім служниця пішла в гардероб і, вибравши сукню, розклала її на ліжку. Вероніка завмерла на порозі, закутавши тіло в рушник, і не могла відірвати погляду від ніжно-голубого шовку, що лежав на покривалі. Підійшла й доторкнулася до атласного матеріалу, з якого був пошитий ліф із декольте, облагоджений шовком. Дівчина навіть не помітила, як Лора зняла з неї рушник і накинула сукню. Закріпивши корсет і поправивши довгу пишну спідницю, підвела до дзеркала, щоби Веро могла побачити себе на повний зріст. Рукав у вигляді дзвоника був закріплений ледь нижче плеча й переходив у декольте, що відкривало пишну частину грудей, а корсет ще більше підкреслював тонку талію. Сукня була пошита у старовинному стилі, але виглядала порівняно просто й дуже гарно. Щоб зробити кроки, дівчині доводилося піднімати спідницю. Підійшовши до дзеркала, Веро сіла в м'яке крісло, а Лора взяла щітку й швидкими рухами виклала її волосся у красиву зачіску, закріпивши її кількома шпильками. Коли Вероніка ще раз подивилася на себе у свічадо, то не могла відірвати погляду. Ніжно-голубий колір сукні ідеально гармонував з її голубими очима та білявим волоссям.

— Ви — красуня!

— Тут що, іншого одягу нема?

— Сеньйор Річард приготував це спеціально для вас, і він, як бачите, не помилився...

— Так, не помилився, — сказала Вероніка, взувши туплі на високих підборах. Взуття було красивим і зручним.

Веро вийшла у коридор.

У таких туплях було набагато зручніше йти в цій сукні, що досягала підлоги, шурхотючи низом по килимі. Зійшовши до поло-

— Що? — вже спокійно сказала Вероніка. Ніколас підійшов до неї.

Коли його руки торкнулись її рук, вона подивилася на них і тільки тепер зрозуміла, що надто сильно затиснула ніж. Кров продовжувала скапувати на підлогу. Ніколас хотів забрати його, але дівчина не дала цього зробити. Ставши перед нею на коліна, Ніколас охопив її стан руками й мовив:

— Це я маю просити пробачення, що не зразу зрозумів тебе... Ніко, прошу, вибач, будь ласка, знаю, що заподіяв тобі багато болю, але мої очі були засліплені дикою ревністю, не тямив, що роблю. Повір, я віддам життя за тебе. Якщо б ти не обманула мене, коли сказала, що ти і Річард... А я, дурень, повірив тобі, не подумавши, що ти на таке не здатна. Тільки силою він міг би тебе змусити, інакше б ти ніколи йому не далася. Тобі, Ніко, треба було все розповісти відразу, а ти ще сильніше заплутала мої думки, після чого я божеволів...

Ніколас припав обличчям до Вероніки, і раптом вона відчула перші поштовхи дитини. Вони були настільки сильні, що чоловік також стрепенувся. Він подивився в очі Веро. За мить відчув, як із її рук випав ніж та з глухим стуком ударивсь об підлогу. Руки Ніколаса повільно ковзнули наперед, ледь торкаючись живота Веро, в якому росла його дитина.

Затиснувши руку, щоб зупинити кров, Вероніка зробила крок і завмерла. Ніколас піднявся.

— Ніко! — його голос був твердим. Душа Вероніки мовчки озвалася чимось досі їй невідомим.

Раптом Вероніка зауважила в руках Ніколаса ніж, яким він збирався порізати собі вени.

— Мое життя мені не потрібне, якщо поряд не буде тебе, Ніко!

— Ні! — викрикнула вона, побачивши, як ніж опускається, й накрила руку Ніколаса своєю.

Тихий скрип металу, і вони завмерли. Ніколас не встиг зупинити руку, яка опускалася, щоб зробити поріз. Обоє подивилися на лезо ножа, що зупинилося на широкому золотому браслеті на руці дівчини. Це була єдина річ із прикрас, котру вона взяла з будинку Річарда. Коштовність була ідентична тій, яку Вероніка

носила на нозі й не знімала на прохання Річарда. Ніколас одразу впізнав прикрасу і всміхнувся:

— Я був неправий, коли хотів, щоб ти зняла його коштовності. Адже він кохав тебе. І навіть тепер старається оберігати... Я люблю тебе, Ніко, і вчиню так само, як і він, якщо не погодишся вийти за мене заміж...

— Ти втрачаєш розум! — тихо мовила вона, все ще тримаючи його руку.

— Так, я вже втратив розум, але втратив його через тебе! Мое кохання — воістину до нестями... Виходь за мене заміж, і я зроблю все, щоб ти була щасливою...

Ніколас став перед Веронікою на коліно і вийняв із кишені білу бархатну коробочку. Відчинивши її, подав дівчині. Вона з подивом подивилася на коштовність. Білий діамант був оправлений у біле золото, перстень здавався простим, насправді ж належав до надзвичайних.

— Вийдеш за мене заміж? — запитав Ніколас, коли Веро взяла каблучку.

— За однієї умови! — відповіла вона, мить подумавши.

— Слухаю...

— Що ти ні на день не залишатимеш мене.

— Навіть на кілька хвилин! — усміхнувся він і, одягнувши Вероніці перстень та підхопивши її на руки, швидкими кроками почав підніматися на другий поверх. — Я більше нікому не дозволю роз'єднати нас. Бо ти — моя, Ніко, тільки моя!

Серпень 2008 — жовтень 2013.

Зміст

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ, у якому читач познайомиться з Веронікою, сеньйорою Мелісою та її сином Денісом.....	7
РОЗДІЛ ДРУГИЙ, з якого читач дізнається, чому приїжджав адвокат і чим Меліса здивувала Веро.....	13
РОЗДІЛ ТРЕТІЙ, основним у якому є те, що число літературних героїв поповнюють кобила Клеопатра і дивний незнайомиць. .	19
РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ, у якому Вероніці доводиться ламати голову над кількома загадками, радіти і плакати.....	29
РОЗДІЛ П'ЯТИЙ, з якого стає зрозумілим, що трапилося з Веро, чим їй допоміг Ніколас і хто така Ненсі.	42
РОЗДІЛ ШОСТИЙ, що розкриває таємницю привабливості Вероніки, переконання Рафаеля і наміри Ніколаса.	61
РОЗДІЛ СЬОМИЙ, що пояснює, чого хотів Ніколас від Веро, а вона — від Білла.	67
РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ, в якому Вероніка подружилася з новими чоловіками і змушена була послухатися Ніколаса.	73
РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТИЙ, що позначений поцілунком Веро та Ніколя, а також симпатіями Клеопатри і Цезаря.....	81
РОЗДІЛ ДЕСЯТИЙ, в якому Дієго та Ненсі витворюють те, про що соромно писати, а Вероніка переконується у неповторності Ніколаса.	88
РОЗДІЛ ОДИНАДЦЯТИЙ, що характерний перегонами Веро й Ніколя, приїздом Річарда та кількома подарунками.	92
РОЗДІЛ ДВАНADЦЯТИЙ, у якому Ніколас освідчується Вероніці, вони любляться і сваряться.	99
РОЗДІЛ ТРИНАДЦЯТИЙ, що розкриває останнє бажання Меліси, висвітлює своєрідні заручини Веро та Ніколя, а також позиції Рафаеля й адвоката.....	110
РОЗДІЛ ЧОТИРНАДЦЯТИЙ, в якому Вероніка спокійно засинає, а потім домінує чорний колір.	118

РОЗДІЛ П'ЯТНАДЦЯТИЙ, з якого читач дізнається про символічний сон Веро, про те, що говорили про неї мешканці ранчо, чому їй довелося битися, потім їхати, а насамкінець вона сп'яніла від щастя.....	123
РОЗДІЛ ШІСТНАДЦЯТИЙ, що пояснює, чому плакала Агнес і як їй допомогла Веро.....	137
РОЗДІЛ СІМНАДЦЯТИЙ, в якому Веро знімає на кіноплівку пікантні сцени, а Ніколас забинтовує їй руку.....	146
РОЗДІЛ ВІСІМНАДЦЯТИЙ, що запрошує у своєрідний кінозал, продовжується напруженими діалогами з Річардом, Агнес і Рафаелем, а закінчується звісткою про вагітність.....	152
РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИЙ, де одним із головних героїв стає... вода, а тим часом бандити не дримають.....	174
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТИЙ, у якому Ніколас і Рафаель шукають Вероніку, лунає постріл та проливається кров.....	183
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ПЕРШИЙ, у якому читач побуває в дерев'яному будиночку разом із Веронікою, згодом їй доведеться відбиватися від чоловіків, упокорювати Річарда і почути про себе несподіване.....	188
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ДРУГИЙ, де виблискує лезо ножа і свистить куля.....	199
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ТРЕТІЙ, що запрошує на цікаву розмову Агнес і Веро й несподівану зустріч останньої з Ніколя.....	206
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ЧЕТВЕРТИЙ, у якому в перебіг подій знову втручається адвокат, а Веро засинає в обіймах Ніколя.....	212
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ П'ЯТИЙ, що висвітлює, чому Ніколас змушений перев'язувати Вероніку, показує подальші стосунки Еріка та Сесіль, Рафаеля й Агнес.....	221
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ШОСТИЙ, що пояснює, чому Веро назвала Річарда мерзотою, що сталося з Ніколасом і які функції Лори, Паоли та Сінтії.....	233
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ СЬОМИЙ, що характерний холодом підземелля та муками Ніколаса.....	245

РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ВОСЬМИЙ, в якому Річард продовжує знущатися над Ніколасом і тероризувати Вероніку, а вона втрачає дитину.	250
РОЗДІЛ ДВАДЦЯТЬ ДЕВ'ЯТИЙ, у якому Агнез, лікарі й Рафаель докладають зусиль для повернення Вероніки до нормального життя.	257
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТИЙ, де події відбуваються не тільки в будинку, а й у парку, на стадіоні, в авто.	269
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ ПЕРШИЙ, в якому Веро отримує підтвердження, що вона ще красивіша, ніж була, жінки розповідають їй про події на ранчо, а Ніколас переконає, що він — її чоловік.	281
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ ДРУГИЙ, що відтворює пристрась Веро до Ніколя, її поїздки на Клеопатрі та ніч в обіймах із чоловіком.	298
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ ТРЕТІЙ, з якого стає зрозумілим, про що говорили Вероніка, Агнез, Сесіль і Деніс, як склалася доля Ненсі й куди помчала Клеопатра.	310
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ ЧЕТВЕРТИЙ, де читач знову побачить Цезаря та Клеопатру і разом з Веро дізнається, що їй належить усе, чим володіла Меліса.	323
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ П'ЯТИЙ, в якому Веро кохається з Ніколя, а потім щезає, залишивши чоловікові прощального листа.	332
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ ШОСТИЙ, що пояснює, куди поїхала Вероніка, як її шукали Ніколас і Рафаель та розкриває дивовижні перевтілення втікачки.	339
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ СЬОМИЙ, в якому Вероніка рятує хлопчика, а потім втрачає свідомість, а отямившись, провідує Клеопатру та Цезаря.	363
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ ВОСЬМИЙ, що наближає Ніколаса до розгадки таємниці Веро, спонукаючи її виконувати певні дії.	376
РОЗДІЛ ТРИДЦЯТЬ ДЕВ'ЯТИЙ, де читач опиняється на ранчо й дізнається, які зміни там сталися, а Ніколас нарешті цілує Вероніку, чим лякає її.	385

РОЗДІЛ СОРОКОВИЙ, з якого можна дізнатися, чому Ніколя хоче, щоб Веро залишила ранчо, навіщо повернувся Річард і що сталося з його братом.	404
РОЗДІЛ СОРОК ПЕРШИЙ, в якому Річард дарує Вероніці браслет, вона бунтує проти наруги над собою, снайпери прицілюються в Ніколаса, а потім настає черга шлюбної угоди.	416
РОЗДІЛ СОРОК ДРУГИЙ, в якому читача збентежить несподіваний розвиток подій, герої знову діятимуть за допомогою ножа та револьвера.	430
РОЗДІЛ СОРОК ТРЕТІЙ, що забарвлений кров'ю й наближає до розв'язки.	440
РОЗДІЛ СОРОК ЧЕТВЕРТИЙ, у якому Вероніка після шалених пригод приймає рішення повернутися в Україну, щоб не залишатись у полоні проблем.	455
РОЗДІЛ СОРОК П'ЯТИЙ, що дає Ніколасові надію на повернення до нього Вероніки.	471
РОЗДІЛ СОРОК ШОСТИЙ, який розставляє крапки над усіма "і", не розчаровуючи любителів щасливого закінчення роману. . .	476

Літературно-художнє видання

МЕЛЬНИЧУК Богдан Іванович
ЛЬВІВСЬКА Світлана Олексіївна

КОХАННЯ ДО НЕСТЯМИ

Авантюрно-любовний роман

Головний редактор *Богдан Будний*
Редактор *Оксана Гусак*
Обкладинка *Ростислава Крамара*
Технічний редактор *Оксана Чучук*
Комп'ютерна верстка *Ірини Демків*

Підписано до друку 27.10.2013. Формат 60×84/16. Папір офсетний.
Гарнітура Galleon. Умовн. друк. арк. 28,37. Умовн. фарбо-відб. 28,37.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців
виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК №4221 від 07.12.2011 р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м.Тернопіль, 46002
Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-19-66; 52-06-07; 52-05-48
office@bohdan-books.com, www.bohdan-books.com

ISBN 9789661037365

9 | 789661 | 037365